

Geschillenkamer

Beslissing 55/2022 van 13 april 2022

Dossiernummer : DOS-2021-00353

Betreft : Klacht wegens verwerking van eerder verkregen persoonsgegevens in het kader van een gerechtelijke procedure

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, samengesteld uit de heer Hielke Hijmans, alleenzetelend voorzitter;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna WOG;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: De heer X, hierna “de klager”;

De verweerder: De heer Y, hierna “de verweerder”

I. Feiten en procedure

1. Op 3 maart 2021 diende de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft het inbrengen van persoonsgegevens betreffende klager door verweerder, voor een rechtbank in het kader van aanhangige geschillen tussen hen. Klager is voormalig lid van het lokaal Z bestuur van de gemeente (..). Verweerder is burgemeester van diezelfde gemeente en daarnaast privé bankier bij de bank (..). Klager stelt in zijn klacht dat hij in de periode waarin hij bestuurslid was, enkele jaren geleden, bepaalde dossiers “ernstig” opvolgde en dat dit door bepaalde personen binnen de gemeente niet op prijs werd gesteld. Klager vernam naar eigen zeggen van verschillende personen dat bepaalde zaken binnen het bestuur niet verliepen zoals het zou moeten en er sprake was van onwettig handelen binnen de gemeente. Klager beweert dat uit navraag binnen de gemeente onrechtstreeks werd gewezen naar de burgemeester als zijnde de persoon die incorrecte handelingen verricht. Vervolgens stelt klager, dat de bank waarvoor de burgemeester als privé bankier werkzaam was, in bewoordingen van de klager “een oogje toekneep” bij de afhandeling van bepaalde dossiers wanneer er beleggingen werden gedaan bij die bank.
3. Klager geeft te kennen op enig moment contact opgenomen te hebben met de Interne Audit van de bank waarvoor verweerder werkzaam was, teneinde aan de deontologische code te komen. Volgens klager wist hij uit zijn ervaringen als “klokkenluider” dat hij bij die Interne Audit moest zijn om aan dat document te komen. Uiteindelijk zegt klager in contact te zijn gekomen met de directeur Interne Inspectie. Klager had een gesprek met voornoemde directeur en gaf aan dat hij vermoedens had dat hun gesprekken en e-mail correspondentie openbaar waren gemaakt door de bank. Die vermoedens sprak hij eveneens uit in een e-mail die hij verstuurde aan de directeur op ... en welke als bijlage 7 bij onderhavige klacht werd overgemaakt.
4. Klager stelt voorts dat er in diezelfde periode eveneens een gerechtelijk onderzoek liep tegen onder meer de verweerder in zijn hoedanigheid van burgemeester. Dat onderzoek bevindt zich volgens klager thans in de eindfase. Klager heeft zich in het voornoemd gerechtelijk dossier als “benadeelde partij” gesteld. Klager geeft aan in het jaar 2015 inzage in het dossier te hebben gekregen. Op dat moment zou klager hebben vastgesteld dat verweerder alle e-mails en uitgetypte telefoongesprekken van klager met de bankinstelling had toegevoegd aan het gerechtelijk dossier. Als bijlage 12 bij onderhavige klacht is een e-mail toegevoegd van de burgemeester aan zijn raadslieden met het verzoek om e-mailcorrespondentie tussen klager en de bank toe te voegen aan het lopend gerechtelijk dossier. Bovendien valt er in de e-mail van de burgemeester te lezen dat hij op 25 februari 2015 zou zijn bedreigd door klager. Klager zou hebben bedreigd dat hij aan de bank waarvoor verweerder werkzaam is, kenbaar zou maken dat er een gerechtelijke procedure liep jegens verweerder. Voornoemd e-mailverkeer had volgens klager niet direct met het lopende

onderzoek te maken en werd evenmin opgevraagd door het gerecht. De inhoud ervan zou bestaan uit een ander dossier waarin eveneens sprake was van ambtelijke corruptie. Dit mailverkeer werd volgens klager op 2 maart 2015 door de bank doorgestuurd aan verweerder.

5. Klager beschrijft in zijn klacht voorts dat de toenmalige schepen van fraudebestrijding, aan het parket heeft verzocht om een onderzoek aan te vangen naar mogelijke frauduleuze aankopen waardoor de gemeente (..) zou zijn benadeeld. De beschuldiging was dat de gemeente (..) onroerend goed zou hebben aangekocht voor een te hoge prijs. De persoon die beschuldigd werd van deze aankoop was verweerder in zijn hoedanigheid van burgemeester van (..). Klager geeft voorts te kennen dat belastende verklaringen te hebben afgelegd jegens verweerder. Om deze redenen zou verweerder het volgens klager nodig hebben gevonden om de correspondentie tussen klager en de bank in te brengen in de fraude procedure tegen verweerder.

Klager stelt hieromtrent :

“De "burgemeester" Y gebruikte aldus de informatie die "private -banker" Y verkreeg van de bank, in een rechtszaak tegen hem als burgemeester (zie bijlage 12).”

6. Op 16 maart 2021 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

II. Motivering

7. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
8. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren en¹:
 - een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
 - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, Arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p. 18.

opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².

9. In het geval op meer dan één grond wordt geseponneerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
10. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht. Er liggen namelijk motieven aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
11. In casu seponeert de Geschillenkamer de zaak om redenen van opportuiniteit. De Geschillenkamer stelt om te beginnen vast dat de door klager aangevoerde grieven, ten tijde van de indiening van de klacht, onderdeel uitmaakten van (verschillende) gerechtelijke procedures waarin klager zich zoals aangegeven door hemzelf heeft gesteld als “benadeelde partij” en “burgerlijke partij”. Alhoewel de verwerking volgens de aangehechte bewijsstukken aanving in maart 2015 en derhalve geruime tijd voor inwerkingtreding van de AVG in mei 2018, is eveneens uit de stukken gebleken dat de verdere verwerking van de persoonsgegevens ook daarna nog plaatsvond. Gezien het voorstaande gaat de Geschillenkamer niet over tot een technisch sepot maar een sepot om redenen van opportuiniteit. Volgens de berichtgeving in de media is de procedure jegens verweerder in zijn hoedanigheid van burgemeester van (...), waarin hij werd beschuldigd van een frauduleuze aankoop van onroerend goed, thans beslecht ten voordele van de verweerder. De Geschillenkamer begrijpt uit de klacht dat er meerdere procedures lopende zijn waarbij klager, de echtgenote van klager en verweerder betrokken zijn. De Geschillenkamer is niet op de hoogte van de afloop of het verloop van het geschil tussen klager en verweerder dat ten tijde van de indiening van onderhavige klacht aanhangig was of zich in bewoordingen van klager in de eindfase bevond. De Geschillenkamer wenst er echter op te wijzen dat in het geval de procedure nog aanhangig zou zijn voor het gerecht, het geen prioriteit is van de Geschillenkamer om – al dan niet via de Inspectiedienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit - een dubbel onderzoek in te stellen, of om beslissingen te nemen parallel met lopende gerechtelijke of administratieve procedures.
12. In casu gaat de Geschillenkamer ervan uit dat er reeds uitspraak werd gedaan door het gerecht in 1 van de lopende procedures. Derhalve beslist de Geschillenkamer dat het evenmin tot de prioriteiten van de Geschillenkamer behoort om de omstandigheden van de klacht opnieuw te onderzoeken teneinde de betrokkene in staat te stellen gerechtelijke of administratieve beslissingen te herzien die zijn genomen buiten de gewone beroepsprocedures.⁴

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponneerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ Sepotbeleid Geschillenkamer: pagina, 12, paragraaf B.2.1

13. De klager heeft in zijn klacht een uiteenzetting gegeven van de beweerdelijke inbreuken door de verweerder jegens hem. Deze beschuldigingen gaan vergezeld met e-mailcorrespondentie uit het gerechtelijk dossier waaruit blijkt dat de bank e-mails zou hebben doorgestuurd aan de verweerder. De Geschillenkamer merkt op dat de klachten terugkerend wijzen op mogelijk frauduleus handelen door verweerder in zijn hoedanigheid van burgemeester. Klager is daarover ook duidelijk en stelt verschillende belastende verklaringen jegens verweerder te hebben afgelegd over mogelijke betrokkenheid van verweerder bij frauduleuze aankopen namens de gemeente. De Geschillenkamer acht zich onbevoegd hierover uitspraak te doen, nu de beweerdelijke beschuldigingen deel uitmaken/uitmaakten van een strafrechtelijk onderzoek jegens verweerder.
14. De Geschillenkamer stelt derhalve aan de hand van de klacht en de daarbij overgelegde documenten vast dat alle vermeende inbreuken welke het voorwerp uitmaken van de klacht, eveneens onderwerp uitmaken van een reeds door het gerecht beslechtte en/of te beslechten geschil.
15. Om de klager in staat te stellen na te gaan of er nog andere mogelijkheden zijn, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de uitleg in haar sepotbeleid⁵.
16. De Geschillenkamer benadrukt dat de afsluiting van zaken door de Gegevensbeschermingsautoriteit in aanmerking kan worden genomen om haar toekomstige prioriteiten te bepalen en/of aanleiding kan geven tot toekomstige onderzoeken op eigen initiatief door de Inspectiedienst van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

III. Publicatie van de beslissing

17. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
18. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerder overmaken⁶. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerdere. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerder en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerder, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁷.

⁵ Cf. Titel 4 – *Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁶ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁷ *Ibidem*.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om :

- deze klacht te seponeren op grond van artikel 95, §1, 3° van de WOG

Op grond van artikel 108, §1 van de WOG, kan binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving tegen deze beslissing beroep worden aangetekend bij het Marktenhof (Hof van Beroep Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(Get). Hielke HIJMAN

Voorzitter van de Geschillenkamer